

ТОТО

НИНЦА-МАЧКА

**И ВЕЛИКА
ПЪАЧКА СИРА**

ДЕРМОТ О'ЛИРИ

ИЛУСТРОВАО НИК ИСТ

ПРЕВЕЛА ДИЈАНА РАДИНОВИЋ

■ Laguna ■

Наслов оригинала

Dermot O'Leary

TOTO THE NINJA CAT

AND THE INCREDIBLE CHEESE HEIST

Text copyright © Dermot O'Leary, 2018

Illustrations copyright © Nick East, 2018

Inside back cover photograph by Ray Burmiston

Translation copyright © 2022 за српско издање, ЛАГУНА

ДИ КОПАНТ О'ЛИРИ,

Првој свог имена,
Краљици фјордова,
поносној жени из Кента
и превасходно мачјој мами.

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

– Добро, Силвере – мачак чупавог репа рече себи – усредреди се, можеш ти то. Не размишљај о претходна двадесет четири покушаја.

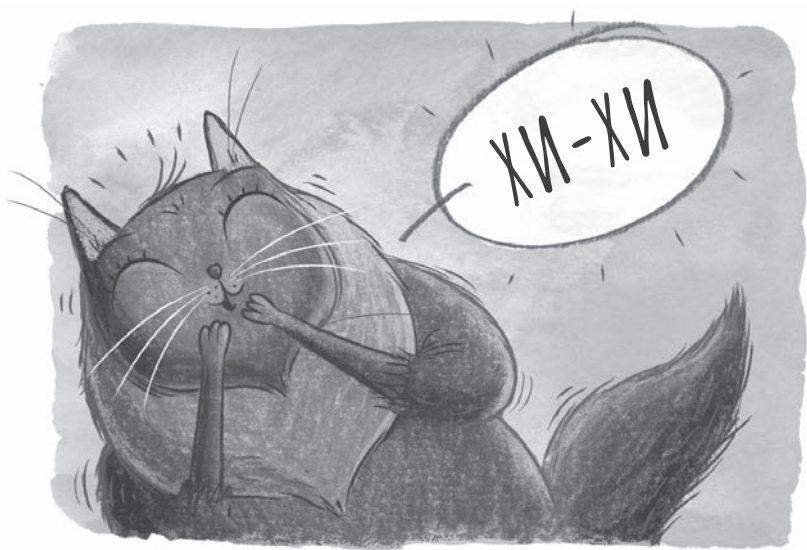
– Хајде да све поново прођемо – рече му његова сестра Тото са осмехом.

– Скочиш, одбациш се од прозора улево, па од зида удесно, онда се бациш ка ручки и ето га, фрижидер је отворен!

– Само да проверим, све то радим затворених очију? – упита Силвер.

– Сам си рекао да хоћеш да се обучаваш за нинџу – кроз смех рече Тото. – *Двосѣруко одбацивање од зида да отвориш фрижидер* један је од првих потеза који учиш. Додуше, додала сам оно „да отвориш фрижидер“...

Силвер је погледао у фрижидер – баш му се јело нешто. Њихови људски мама и тата нису били ту, а мачју храну су појели још пре неколико сати. Знао је да никад неће моћи да буде **ПРАВИ НИНЦА** као његова сестра – за то би биле потребне године и године обучавања и вежбања, а он је био превише нестрпљив и **ГЛАДАН** за тако нешто. Али било би стварно супер знати неколико потеза. Тако би му порастао углед међу мачкама из краја. Посебно код оне преслатке риђе маце (*que bella!*) што се доселила у кућу прекопута и која му се много допала – мада то никад не би признао сестри... не би могао да живи од ње.

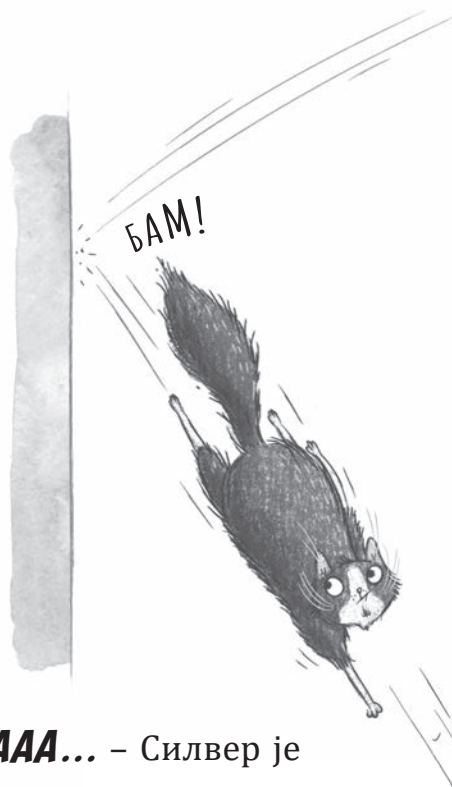
– Можеш ти то, Силвере – промрмљао је за себе. Затрчао се, скочио, одбацио се од

prozora – zasad sve
ide kako treba – od-
бацио се од зида...

*То је њо, помислио
је док је летео кроз
ваздух, усцећу, изве-
шћу свој њрви нинџа
њошез!*

– **ЕВО ГАААА... АААА...** – Силвер је
отворио очи и видео да се није довољно
јако одбацио од зида. Промашиле фрижи-
дер и болно ће звекнути о врата замрзивача

испод по двадесет пети пут. Поново је затворио очи и припремио се за ударац... али он зачудо није уследио. Уместо тога осетио је налет ваздуха у брковима – **ФИЈУУУ** – кад га је сестра зграбила и повукла на сигурно, на кухињски пулт. А успут је некако успела и да отвори фрижидер (што је било стварно кул).

– За длаку да успем, секо, за длаку. Али хвала ти што си ме спасла да још једном не разбијем своју сироту њушку!

– Нема фрке – одврати Тото – једног дана ћеш успети. Просто нисам имала срца да те слушам како се поново разбијаш ма колико то смешно било. А, бато, веруј ми кад ти кажем, сваку пут хоћу да умрем од смеха!

– Прекини! – одврати Силвер, па је од милоште грицну за уво. – Знаш, није лако бити **БРАТ ЧУВЕНЕ ТОТО, НИНЦА-МАЧКЕ**.

Био је у праву, Тото је онедавно стварно била на гласу... па, бар у њиховој улици. Све животиње из њиховог краја биле су одушевљене и веома захвалне што је Тото ухватила страшну краљевску кобру по имену Брајан и вратила је у зоолошки врт. Сад, кад год би је среле, све су јој одреда бацале

шапу да јој се јаве и честитају јој. (Истини за вољу, Брајан је заправо био стварно фин момак који је само покушавао да избави своју девојку Бренду из руку илегалних трговаца животињама, а Тото и Силвер драге воље су му помогли да је спасе...)

Била је то чудесна прва пустоловина коју су мачићи доживели недуго пошто су се доселили у Лондон из Италије. У тој авантури упознали су и **МАЦОЛИКОГ** (пацова који целог свог живота живи као мачка – то је компликовано, али свима одговара), који им је постао најбољи другар, као и водич кроз њихов нови град.

Ма колико уживала у новостеченој слави, Тото је добро знала да ништа не би успела да уради да није било Силвера. Тото је била готово сасвим слепа и назирала је

само светле и тамне облике. Силвер јој је био водич, њене очи, и себе и њега доживљавала је као тандем.

Након те авантуре живели су врло мирним животом и није било потребе да Тото користи своје нинџа вештине. Иако је била обучени нинџа, Тото још није добила свој први задатак. Припадала је тајном удружењу нинџи, **ДРЕВНОМ РЕДУ МЕЂУНАРОДНИХ НИНѢА-МАЧАКА**, толико тајном да, осим сенсеи Вентуре, свог учитеља из Италије, није познавала ниједног другог члана! Тото је стога покушавала да научи Силвера својим најбољим потезима вежбе ради, да не испадне из штоса...

Тото је лако скочила са пулта у фрижидер и почела да копа по њему.

– И, шта ћемо да једемо? – упита она мла-
тећи тамо-амо дугачким црним репом и њу-
шкајући околом, наводећи се чулом мириса.
– Ммм... да видимо шта имамо... Осећам све
и свашта. Пилетину, саламу, сардине, твој
омиљени воћни јогурт с јагодама,* говеђу

* Силвер обожава све млечне производе. Чисто да знате ако икад
пожелите да му купите неки поклон.

печеницу од синоћ, шаргарепе **(БЉАК!)**,
пола кобасице, и оно што ја највише волим...
СИР... не, чекај мало, **НЕ ОСЕЋАМ** ми-
рис сира... Сигурна сам да су га јуче купили.
Зашто не осећам његов мирис?

– За то постоји сасвим оправдан разлог,
секо – нема га! У фрижидеру нема ни трук-
ке сира, ни мрвице!

